

לקראת שבת [פרשת שמיני] | הרב אליעזר קשתיאל

הטהרה - המפתח לעולם האהבה

¹ המקור לדיני טומאה וטהרה הם בפרשת שמיני.
 כדי לקבל טומאה צריך היתכנות - לא ככל דבר מקבל טומאה!.
 אם זה מאכלים - מאכלים שנותקו מהטבע, ראוי למאכל והיה במשק ושהוכשרו לקבל טומאה.
 גם כלים צריכים להיות מוכנים לשימוש - רק אז מקבלים טומאה ולא בחומר גלם שלהם
 הטומאה עלולה לחול רק כאשר הטבע הובא והוכן לשימוש האדם וצרכיו רק אז מקבל טומאה.
 אם כן הטומאה זה - הצורך האישי, האינטרס האישי
 המצב שאדם מגיע לעולם ולוקח דברים לשימוש האישי,
 הרצון לעשות 'שימוש שלי' מצריך שימת לב, עירנות להבדיל בין טומאה לטהרה.
 המקום הזה של השימוש - זה המקום שהאדם צריך להיות בעירנות.
 לדוגמה - לפני שאוכלים נוטלים ידים...
 צריך לשים לב האם זה שלי!
טומאה זה ההתנתקות מהמכלול וההתעסקות בפרטי.
טהרה היא השימוש בעולם אך בחיבור לכלל, הברכה לעולם, יחסי גומלין עם העולם.
 הטומאה - ההתבודדות, התנתקות האדם מהסביבה!
 טהרה - השמירה על החיבור לכלל, על הזיכרון.
 וכך הכשרת האדם והכלים היא כאשר האדם מצטרף למים - (היסוד הכי כללי).
הטבילת במקוה - ההתחברות למכלול האורגני הבסיסי בעולם.
 במצב של לקיחה ושימוש אנושי ישר נוגע גם בעולם הכוונות.
 ולמה? כי נגיע אישית יכולה להגיע לטומאה **אפילו שלקחתי למעשה טוב**.
בשביל לעלות לקודש עבודת הטהרה לא נפסקת. 'וטהר ליבינו לעובדך באמת'.
 עולם הכוונות, החישובים והדעת. מה התודעה שלך? מצריך מודעות מתמדת.
 רואים שחז"ל דורשים ש'סדר טהרות נקרא דעת' - העיקר זה התודעה! איפה הדעת נמצאת, מה הנושא.
עולם הטהרה קריטי במיוחד בעולם האהבה.
 אומר הרמח"ל במסילת ישרים- שככל שמתקרבים בעולם האהבה - נושא הטהרה עוד יותר קריטי!
 כשאתה הולך לשוק לקניות והמוכר מאוד נחמד אליך, אתה לא מתרגש מזה כי אין פה יחסי אהבה בלבד אלא גם אינטרסים.
 אבל בעולם האהבה- קירבה בין אדם לחברה, בין אדם לאלוקים, בין אדם לערכים! שם הטהרה היא קריטית!!
 שאם משהו בא אליך בחבירות ומסתבר שהוא רצה לנצל אותך או שלא היה כן ביחס שלו, פה אתה יכול להיפגע מאוד.
 באירוע של אהבה כמו של מצוה היו גדולים שנטלו ידיים. באירוע שמקרין אהבה יש רגישות גבוהה לטהרה.
 ככל שמתקרבים יותר לריבוננו של עולם, אל עולם המקדש - עולם הטהרה עוד יותר משמעותי!
 השל"ה הקדוש והרבה גדולי ישראל היו מקפידים לפני כל מצווה ליטול ידים!
 נטילת ידים זה אירוע הקדמה לאירוע של האהבה...
 בבן אדם למקום ובין אדם לחבירו.
 עם ישראל מאוד רגיש לעולם הטהרה! לעולם האהבה...

ולכן דווקא 'בקרובי אקדש', דווקא באירוע הדרמטי והקדוש של הכניסה לעבודת המשכן, אירוע של אהבה יש הרבה יותר רגישות.

ברגעי האהבה צריך בירור בדעת של 'מהיא האהבה', היש כאן אינטרס אישי? מה המניע שלך? הכוונה שלך? אנחנו לקראת ימים של אהבה שהולכת וגודלה לקראת מעמד הר סיני.
 דווקא בימים אלו עולם הטהרה מתעצם. מצריך את זיכרון האהבה.
 וכל זה כדי שהאהבה תגדל.

וכך הוא חודש אייר הנושא שלו **זיכרון אהבה**
 העירנות לטהרת הלב והמחשבות, הלב, החשבונות...
ובעזרת השם בזכות הטהרה הזו יהיה אהרה גדולה חודש זיו.
שנזכה להרבה זיו והרבה הארה.
חודש טוב.

¹ שיכתוב [כז' ניסן, תשפ"א] - פנימי לא מוגהה